

Mál nr. 78/2012
M
og
vátryggingafélagið X v/ slysátryggingar ökumanns.

Ágreiningur um hvort réttur til að krefjast bóta úr slysátryggingu hafi verið fallinn niður.

Gögn.

39. Málskot, móttækið 23.2.2012, ásamt fylgigögnum.

40. Bréf X, dags. 13.3.2012, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 3.9.2009 missti M stjórn á bifhjóli sem hann ók. Hann féll í götuna og fékk m.a. högg á hægri öxl. Daginn eftir, 4.9.2009, leitaði M á slysadeild Fjórðungssjúkrahússins á Akureyri vegna versnandi einkenna í öxlinni, en þá fann hann fyrir miklum verkjum við að hreyfa liðinn. Við skoðun sást engin klár aflögun en hliðlægur viðbeinsendi stóð hærra hægra megin heldur en hann gerði vinstra megin. Talið var líklegast að um væri að ræða tognun á mótum herðablaðs og viðbeins, í svokölluðum „acromioclavicular“ lið. Fékk M ráðleggingar um hreyfingar til að koma í veg fyrir frosna öxl ásamt því að fá lyfseðil fyrir bólgueyðandi lyfi til að taka meðfram æfingum.

Hinn 26.7.2010 leitaði M til heilsugæslulæknis á heilsugæslustöð. Er þá haft eftir M að hann sé alltaf með lúaverk í hægri öxl með leiðni niður í handlegginn. Svo virðist sem frekari rannsókn hafi farið fram á öxlinni hinn 4.8.2010. Segir um þá rannsókn í læknisvottorði að engir brotáverkar greinist. „Humeroscapular“ liðurinn er eðlilegur, „subacromial“ bilið er ekki þrengt, en „AC“ liðurinn er talvert gliðnaður og mælist liðbilið allt að 10 mm, en sá vinstri er eðlilegur.

Hinn 7.7.2011 gerði M kröfu um bætur að því er virðist úr ábyrgðartryggingu bifjólans (á væntanlega að vera úr slysátryggingu ökumanns bifhjólans) hjá vátryggingafélaginu X. X hafnaði bótaskyldu þar sem ársfrestur til að krefjast bóta úr vátryggingunni hafi verið liðinn samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. glatar sá sem á rétt til bóta úr slysátryggingu þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á. Þegar litið er til þess sem fyrir liggur í gögnum málsins um einkenni þau sem M býr við í öxlinni og lýst er hér að framan verður ekki talið að M hafi getað gert sér grein fyrir að um varanlegar afleiðingar væri að ræða sem leitt gæti til bóta úr slysátryggingunni fyrr en niðurstöður rannsóknarinnar 4.8.2010 lágu fyrir. Er M tilkynnti um slysið til X hinn 7.7.2011 var ekki ár liðið frá því hann vissi um kröfu sína. M hafði því ekki glatað rétti sínum til bóta úr slysátryggingunni.

Niðurstaða.

M hefur ekki glatað rétti til bóta úr slysátryggingu ökumanns hjá X.

Reykjavík, 30. mars 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.